

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ένας επικός Κεφαλληνός. Η καταγωγή του. Η πρώτη του σπουδή. Το άστρο του Μ. Ναπολέοντος ανατέλει υπέρλαμπρο. Ο Λοβέρδος γεννημένος, ένθεουσιχεται κι' άφηνει τις σπουδές του για να τρέξει σ'α τα πεδία των μαχών. Σε ποιές μάχες έλαβε μέρος. Παντού πρώτος. Οι άλλεςάλληλοι τραυματισμοί του. Μετά την έξορξη του Ναπολέοντος. Ο Λοβέρδος δεν προδίδει τον αυτόκρατορά του, κτλ.

Α'. Ο ότι τον Μ. Ναπολέοντα τον ακολουθούσαν και πολλοί Έλληνες στις εκστρατείες του και μάλιστα σ' εκείνη της Αλγερίας, είνε σ' όλην βεβαιά γνωστό. Εκείνο που θ' άγαυόσε άσφαλός οι άναγνώσται μας, είνε το ότι μεταξύ των υπερέχον, μεταξύ των ήρωικών στρατηγών που ακολουθούσαν υπό τον Ναπολέοντα και υπό της Γαλλίας ήταν κι' ένας Έλληνας. Ένας Έλληνας και μάλιστα—τι άλλο!— Κεφαλληνός.

Ο Κεφαλλην αυτός ονομάζετο Νικόλαος Λοβέρδος και γεννήθηκε στο Ληξούρι της Κεφαλληνίας το 1773. Πατέρας του ήταν ο κόμης Γεώργιος Λοβέρδος, Απόγονος του οι τόσον γνωστοί εις την πόλιν μας διειρηθεί της Λαϊκής Τριετίας, Ανόσιος και Στρατάρχου Λοβέρδου, άξιοι των ίδιων σπουδών πρώτων του.

Ο Νικόλαος Λοβέρδος τελείωσε τις πραγματευτικές του σπουδές στο Ληξούρι και τις συνέχισε κατόπιν στη Βενετία και στο Παρίσι. Έπειτα πήγε στο Παρίσι, όπου τελειοποιήθηκε στις Πολιτικομαθηματικές Έπιστήμες.

Την εποχή αυτή άρχιώς άρχισε ν' ανατέλλει υπέρλαμπρο το άστρο του Βοναπάρτη. Ο εικόσιπταστής Κορσικανός είχε κερδίσει ήδη τις πρώτες του νίκης και τ' άνοιά του Βοναπάρτη σ' όσον τα στόματα.

Η δόξα αυτή του Ναπολέοντος, ή δάφνης του κι' ή αήλη του έγοήτευαν τον Ν. Λοβέρδο. Ο όμηρικός Κεφαλληνός αίσθανθηκε χλιδή προς το στρατιωτικό στάδιο και, χωρίς νά γίνη γυμνός, δραστήριος και γυμνός ζωή καθός ήταν, κατατάχθηκε σ'α στομά το Βοναπάρτη, με το βαθμό του πολιτικού και τον άκοιούθησε στην κατά της Γαλλίας εκστρατεία του.

Στις πρώτες μάχες που έλαβε μέρος, ο Λοβέρδος έδειξε ήρωική άνδρεια, άδυσφορώντας για τους κινδύνους, όμοιώς άκροτήριος κατά το έθνος. Στη μάχη της Μοντενότης κατά των Αλβανών και των Πεδερνιανών, ο Λοβέρδος πληγώθηκε σοβαρά στο κεφάλι.

Στα 1797 ή Γαλλική Αφρικανία κέρριψε την Έπανάση κι' έπειτα εκεί διοικήτη το στρατηγό Γεντιλό. Ο Γεντιλό, έκτιμώνας ήρωικώς τον Λοβέρδο και καταλαβαίνοντας πόσο θα τού ήταν χρήσιμος σ'α νηπιά, τον πήρε μαζί του ως άνόιστρο πολιτικό υπάλληλο.

Αύσιος όμως τον άλλο χρόνο—σ'α 1798— Ρωσοτουρκικός στόλος κατέλασε στο Ίόνιο πέλαγος και πολέμησε την Κέρκιρα. Στην κρίσιμη αυτή στιγμή, ο Λοβέρδος ήναγνώθηκε σ'α στρατό, προβάλλεται σ'ε λοχαγό, διοργανώνει διλογίαν προβολήν εν Έλληνοι πολειπών, εν δικά του έξοδα, και έπαρακαλείται γενναία το πελοποννησικό νηπιά, άπο τού φρονήτου Αδάμου, σ'α όποιο όχηθώθηκε.

Τον έτοιμο χρόνο, σ'α 1799, ο Ρώσος ναύαρχος Ούσακωφ, έκτιμώνας τις στρατιωτικές άρετες και την άνδρεια του Λοβέρδου, τού προτείπει να καταταχθί στο Ρωσοικό στρατό και τού ύποσχεται μεγάλες τιμές. Ο Λοβέρδος όμως δεν θέλει να ήγχατείηρη τη Γαλλική σημαία. Παραλαβάνει λοιπόν τους Έλληνούς λόχους και ηγναιεί σ'α εν Γαλλία γαλλικό στρατόπεδο, όπου διορίζεται διοικήτης τού παραβολικού σ'α τον στρατηγό Λοβέ.

Ήναγνώζει έτσι το πολέμου στάδιο του Λοβέρδου. Απαθάνει μέρος σε διάφορες μάχες, πληγώνεται στο πόδι, σε μια σ'α άντες, κι' όμως δεν ένοκέ ν' άποσπώη ήν την πρώτη γρηναία. Με άνεπιόσθητη την πληγή του αυτή, έλαβε, σε λίγο, μέρος στην περιφημη μάχη του Μαρέγμου υπό τον

στρατηγό Μαριόνι, τού όποιο ήταν ύπασπιστής και προδιδάστριος σ'ε ταγματόαχη.

Γενιάτος δάφνης πλέον, ο ήρωικός Κεφαλλην έπήρε άδεια και γήρισε στην Κεφαλήνια, για να Ήναγώη τους διούους του. Μα δεν έμεινε πολύ εν καιρο στην πατρίδα του. Τα πεδία των μαχών τον τραβώσαν, ή περιπέτειες τον έγοήτευαν. Ήναγώρισε λοιπόν στην Γαλλία κι' έλαβε μέρος σε πολλές άκόμα μεγάλες μάχες ως ύπασπιστής τού περιφημου στρατάρχου Μασσένα.

Στα 1806, ο Λοβέρδος λαμβάνει μέρος στην πολιορκία της Κωνσταντινούπολης και στην εκστρατεία της Καλαβρίας κατόπιν. Άκούσματος όμοιος πάντα, δεν μείνει ούτε στιγμή ήσυχός. Άκολουθεί τον στρατάρχο Μασσένα στην εκστρατεία της Πολωνίας, μάχεται παντού γενναίως και σ'α 1807 προδιδάσεται σε συνταγματόαχη, άποθώσιμος έτσι για την άνδρεια και την τόλη του.

Μετά την ύπογραφή της εν Τιλσίτη ειρήνης, ο Λοβέρδος γήρισε σ'α Παρίσι, όπου τού άπενανθήη το παρτίσιμο της Λεγέωνος της Τιμής.

Δεν άργούν όμως να Ήναγώσιον οι πόλεμοι και ο Λοβέρδος πελάει πάρα άκόμηως σ'α τα πεδία των μαχών. Στα 1808 λαμβάνει μέρος υπό τον στρατηγό Λαβάνε στην εκστρατεία της Ισπανίας, σ'α 1809 πολειμάει στην Αυστρία και στη Βαυαρία και λαμβάνει μέρος στις πιο μεγάλες και πιο ύστορικές μάχες. Στη μάχη τού Ήσλινγ και την του Βάγκραμ όμια πρώτος κατά το έθνος, άδιαφορώντας για τον κίνδυνο. Διά όλοια σκοτώνονται υπό τού σκέλη του, μα ο άτρόσιμος Κεφαλλην δεν γρηναίει τί θα ήη φόβος. Πηδά σε τρίτο άλογο και ρίχνεται κατά τού έθνος ως που σ'α τέλος δύο σφαίρες τον χτυπούν στο στήθος!...

Για τού ήρωισμού αυτού ο Νικόλαος Λοβέρδος ονομάσθηκε Ήπότης της Αυτόκρατορίας.

***

Μετά την τήρηνη του Περισβούργου, ο Λοβέρδος, τού όποιον ή τελευταίος πληγής δεν είχαν έπωσθήσει άκόμα, έπήρε άδεια, την όποια όμως δεν πρόλαψε να χρησιμοποιήη σχεδόν, γιατί διετάχθη ν' άντακτάσθη προσωρινός στον στρατάρχο Μασσένα στην Πορτογαλία.

Στα 1812, ο Λοβέρδος διοικήθηκε διοικήτης τού 59ου πεζικού συντάγματος, σ'α 1813 δέ, ύπεραπώσιμος τον λόφο Έσπαλιώ κατά των Άγγλων, έλιγώθηκε σοβαρά, εις την πρώτην γρηναίαν μαζώσιμα. Κατόπιν τών νέων του αυτών ήρωισμών, προδιδάσθηκε σε ύπασπάρτη, πήρε τον τίτλο τού βαρώνου και κατόπιν τού κόμητος.

Περί τού τέλη τού 1813, ο Λοβέρδος βρισκείται με τον ύπασπάρτη Γαλλικό στρατό σ'α Περσηνίαν. Έξαφνα όμως συνέβη έκείνο το όποιο κανέναν δεν έπεσινε. Ο Νεαπόλιον ναύαρχος και στέλλεται αιχμάλωτος σ'α την νήσο Έλβα. Στο θρόνο της Γαλλίας γρηναίουν οι Βουβώνοι....

Ο Λοβέρδος όμως, τίμως μέχρι θανάσιμου, άδάμιστος χαρακτήρις και πιστός πάντα στον Ναπολέοντα, δεν ένοκέ να τού προδίδει ή ημέρες της δυσημίας του. Δεν οκέπειται ούτε στιγμή να κημ ήτι πολλοί άλλοι στρατιώτοι, που λιπονήσαν και προδωσαν τόν αυτόκρατορά τους, άνοθε διά τού μείνη πιστός, θα πολεμήση και θα πεθάνη για τον αυτόκρατορά και για την τιμή. Άρχίζει λοιπόν να φτιάνη χεραιόσιμα κοντά στον ποταμό Γαρωνίαν και τουνάξεται, για πόλεμο....

Η χειρονομία αυτή τού ύπασπάρτην Λοβέρδου έμεινε κατάλληλη. Θά τού έβαλε αυτός με όλο τον κόσιμο, θα πολεμήσει με όλη τα στρατιώματα της Εύρώπης; Δεν ήταν άραγε καταδικασμένη από την τήρη ή ήρωική του αυτή πράξις; Μα ο Νικόλαος Λοβέρδος δεν τού οκέπειται αυτά. Θα πολεμήση και θα πεθάνη για τον Ναπολέοντα.

Οι στρατιώτοι τον άντιλάουν στρατών, πληροφοροφώντες τις πολειμικές του έτοιμισίες, τού προτείπει να συνθηκολογήη.

Μά ο Λοβέρδος άρνείται!... Κ. Θ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τό τέλος.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ
ΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ
[ΤΟΥ ALBERT SAMAIN]
Ροδοχρόσος ο οδρανός σινά-σινά χλωμαίει φρίσσον ή έληξ ή άσπιμής, ή χλόη σάλευει (ως κέτος.
Το ροδοίσιπο βουνό περήνατο σαρσίσει μύρια λαζούρια διαφανά σ'α ριζοβόμια του.
Εμπρός ο άντρος και σ'α το ζώ κοψήμην άγ- (καλάσσει)
μάνη κουάνας τ'α παιδί που κλει τ'α βλεφα- (ρα του.
Κι' ολόθε προς τ'α μέτωπο ζυγίζοντας με (χάρη)
κανίστρια φέρνον, που εωδώς τ'α μινεξέ- (δων ραίονεν.
κι' έχουν το όρμον τον πλατύ, το μονόπατι (παρεν,
Γυναικές που ή περπασιό κι' ή ώρη ώμωρ (φαίνον,
κι' άργοδοσιάνουν πίσω τους άφίσιμα τ'α (θάμνη)
τ'α θείου εκείνου δειλινού, που έμύρρισε κι' (σ'α κέτος.
Μετ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΛΗ

της σ'α την νήσο Έλβα. Στο θρόνο της Γαλλίας γρηναίουν οι Βουβώνοι....

Ο Λοβέρδος όμως, τίμως μέχρι θανάσιμου, άδάμιστος χαρακτήρις και πιστός πάντα στον Ναπολέοντα, δεν ένοκέ να τού προδίδει ή ημέρες της δυσημίας του. Δεν οκέπειται ούτε στιγμή να κημ ήτι πολλοί άλλοι στρατιώτοι, που λιπονήσαν και προδωσαν τόν αυτόκρατορά τους, άνοθε διά τού μείνη πιστός, θα πολεμήση και θα πεθάνη για τον αυτόκρατορά και για την τιμή. Άρχίζει λοιπόν να φτιάνη χεραιόσιμα κοντά στον ποταμό Γαρωνίαν και τουνάξεται, για πόλεμο....

Η χειρονομία αυτή τού ύπασπάρτην Λοβέρδου έμεινε κατάλληλη. Θά τού έβαλε αυτός με όλο τον κόσιμο, θα πολεμήσει με όλη τα στρατιώματα της Εύρώπης; Δεν ήταν άραγε καταδικασμένη από την τήρη ή ήρωική του αυτή πράξις; Μα ο Νικόλαος Λοβέρδος δεν τού οκέπειται αυτά. Θα πολεμήση και θα πεθάνη για τον Ναπολέοντα.

Οι στρατιώτοι τον άντιλάουν στρατών, πληροφοροφώντες τις πολειμικές του έτοιμισίες, τού προτείπει να συνθηκολογήη.

Μά ο Λοβέρδος άρνείται!... Κ. Θ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τό τέλος.

